

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om faktablad för investeringsprodukter"

COM(2012) 352 final – 2012/0169 (COD)

(2013/C 11/13)

Föredragande: **Edgardo Maria IOZIA**

Europaparlamentet och rådet beslutade den 10 september 2012 respektive den 11 september 2012 att i enlighet med artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om

"Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om faktablad för investeringsprodukter"

COM(2012) 352 final – 2012/0169 COD.

Facksektionen för inre marknaden, produktion och konsumtion, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 25 oktober 2012.

Vid sin 484:e plenarsession den 14–15 november 2012 (sammanträdet den 14 november) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 138 röster för och 4 nedlagda röster.

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) ser positivt på kommissionens förslag till förordning och anser att det ligger i linje med åtagandena att fylla EU:s lagstiftningsmässiga tomrum vad gäller skyddet av icke-professionella investerare.

1.2 EESK understryker vikten av denna lagstiftningsakt, som för första gången reglerar alla typer av komplexa finansiella produkter och gör dem jämförbara oavsett vilken typ av produktutvecklare det är frågan om: bank, försäkringsbolag eller investeringsbolag. Kommittén uppskattar kommissionens ansträngningar att finna balanserade lösningar som kan användas samtidigt av alla.

1.3 Eftersom EESK i tidigare yttranden har uppmanat till att anta enhetliga, tydliga, enkla och jämförbara bestämmelser välkomnar vi förordningen och hoppas att kommentarerna i detta yttrande kommer att tas i beaktande, så att förordningen blir tydligare, omedelbart genomförbar och tillämplig.

1.4 Trots den stora mängd lagstiftning som producerats under de senaste tre åren konstaterar EESK att man ännu inte har lyckats nå två avgörande mål: en marknad som helt och hållet återfått sin integritet och en effektivt integrerad marknad som är öppen för alla aktörer. De allra senaste finansiella skandalerna har tyvärr visat att det fortfarande saknas en målinriktad och beslutsam insats från de nationella tillsynsmyndigheternas sida för att i praktiken göra det omöjligt att genomföra handlingar som orsakar spararna enorma förluster, så som i fallet med manipuleringen av Libor-indexet. Det sätts fortfarande upp hinder för ett fullt genomförande av den inre marknaden i syfte att

skydda de nationella företagens fördelaktiga position. Det har inte skett betydande framsteg vad gäller hypotekslån, jämförbarheten och öppenheten i kostnaderna för löpande konton och huvudsakliga tjänster, innehållet i grundläggande produkter, tillgången till banktjänster för vissa missgynnade grupper, kollektiva åtgärder, erkännandet av användar- och konsumentföreningars rätt att agera, skydd av gränsöverskridande kontrakt och harmoniserade förfaranden för konfliktlösning. Det bör dock understrykas att kommissionen arbetar på att fylla de befintliga lagstiftningsmässiga luckorna.

1.5 Kommittén påpekar att man inte har planlagt någon möjlighet att fastställa sanktioner för utvecklare från tredjeland, som kan vara svåra att spåra om de inte efterlever den europeiska lagstiftningen. I sådana fall föreslår vi att intermediärerna ska ta på sig bördan och ansvaret för eventuella överträdelser av förordningen. Man bör också uppmana de tredjeländer där de viktigaste finanscentren finns att anta liknande regler och att införa dem i de riktlinjer som utarbetats av *Financial Stability Board* (FSB).

1.6 EESK förstår kommissionens motiv för att samtidigt använda "faktablad", som föreslås i denna förordning, och "basfakta för investerare", som fastställs i direktiv 2009/65/EG och ingår i kommissionens förordning nr 583/2010 av den 1 juli 2010, men anser att det är nödvändigt att först genomföra en bedömning av huruvida det finns behov av att upprätthålla två olika dokument för finansiella investeringar. Kommittén föreslår att kommissionen "senast två år" efter ikraftträdandet av förordningen om investeringsprodukter ska kunna föreslå att de två skilda modellerna förenas, så att kraven för fondföretagens information anpassas till kraven för faktabladen.

1.7 EESK håller inte med om kommissionens beslut att använda delegerade akter för viktiga delar av förordningen, som borde kunna verkställas omedelbart efter att förordningen har antagits. Särskilt innehållet i artikel 8.2 tillägnas delegerade akter. Här ingår utformningen av och innehållet i alla delar av den huvudsakliga information som ska ingå i handlingarna, eventuellt kompletterande innehåll och en gemensam modell – i praktiken 90 % av förordningen. Den delegering som nämns under artikel 10.2 rör innehållet i och översynen av informationen och eventuella revideringar. Delegeringen enligt artikel 12.4 rör villkoren för att uppfylla kravet att tillhandahålla faktabladet samt metoden och tidsfristen för tillhandahållandet av faktabladet.

1.8 EESK rekommenderar starkt att kommissionen ska se över dessa förslag och de formuleringar som kan orsaka förvirring och osäkerhet, som t.ex. "i god tid" och "allvarligt hota", och uppmanar kommissionen att bättre precisera de förfaranden som ska tillämpas vid överträdelse som sker i mer än en medlemsstat och att fastställa vilka myndigheter som har befogenhet att ålägga sanktioner, som i andra fall fastställs av de europeiska tillsynsmyndigheterna.

1.9 EESK anser att det är nödvändigt att harmonisera förslaget i artikel 15 om alternativ tvistlösning med de lösningar som lagts fram i anslutning till revideringen av förslaget till direktiv om alternativ tvistlösning [COM(2011) 793 final] och upprättandet genom en förordning av ett system för tvistlösning online vid konsumenttvister [COM(2011) 794 final], som EESK har utarbetat ett yttrande om ⁽¹⁾. Kommissionen bör uttryckligen nämna möjligheten att väcka kollektiv talan eller grupptalan mot oriktigt beteende, och det bör införas i artikel 11.

1.10 EESK föreslår att man i förordningens text inkluderar en hänvisning till köparens rätt att häva ett köp av finansiella produkter som gjorts på distans, i enlighet med MiFID-direktivet och gällande lagstiftning.

1.11 EESK anser att man bör överväga möjligheten att samla alla faktablad för finansiella produkter på en webbplats. Detta skulle göra det lättare att göra jämförelser mellan de olika produkterna och öka insynen på marknaden.

1.12 EESK håller inte med om de föreslagna undantagen från skyldigheten att tillhandahålla faktabladet, utan anser tvärtom att man klart bör utesluta det planerade undantaget för distansförsäljning och noga överväga de andra. Innan ett inköp per telefon slutförs bör bank- eller försäkringskunden få tillgång till faktabladet i god tid.

1.13 EESK anser att det är nödvändigt att i förteckningen över faktabladets innehåll även inkludera de faktiska kostnaderna för slutanvändaren.

2. Sammanfattning av förslaget

2.1 Detta förslag till förordning syftar till att öka insynen på investeringsmarknaden för icke-professionella investerare. För närvarande finns det inga tydliga regler för informationskrav, och investerare har ingen möjlighet att fullt ut förstå vilka risker deras investeringar är utsatta för.

2.2 I brist på lämplig, enkel och förståelig information riskerar icke-professionella investerare att betala omotiverade priser som inte passar deras riskprofil, eller att missa andra investeringsmöjligheter.

2.3 Ett enhetligt, enkelt och standardiserat informationssystem gör informationen jämförbar och begriplig och ökar samtidigt marknaden öppenhet och effektivitet.

2.4 För att avhjälpa denna brist föreslår kommissionen mot bakgrund av tidigare erfarenheter av dokumentet med basfakta till investerare avsett för fondföretag att man börjar använda ett dokument som innehåller kortfattad, jämförbar och standardiserad information och som utarbetas av utvecklaren av investeringsprodukten.

2.5 Förordningen bör tillämpas på samtliga produkter – oberoende av form och konstruktion – som finanssektorn utvecklar för att ge icke-professionella investerare investeringsmöjligheter, där den avkastning som erbjuds investeraren påverkas av hur en eller flera tillgångars värde eller andra referensvärden än räntesatser utvecklas.

2.6 Faktabladet ska upprättas enligt anvisningarna i förordningen, och kommissionen förbehåller sig rätten att genom att anta delegerade akter fastställa krav på ytterligare specifikationer och uppgifter som ska föras. Vid bristande efterlevnad av lagstiftningen eller om kraven inte uppfylls är utvecklaren skyldig att ersätta eventuella skador som förorsakats den icke-professionella investeraren.

2.7 I förordningen ingår förfaranden för klagomål, rättslig prövning och aktivt samarbete utan dröjsmål mellan behöriga myndigheter. Medlemsstaterna ska fastställa administrativa sanktioner och åtgärder som är effektiva, proportionerliga och avskräckande.

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 93, och EUT C 181, 21.6.2012, s. 99.

2.8 Enligt övergångsbestämmelserna och slutbestämmelserna ska bland annat bestämmelserna om faktablad för fondföretag bevaras oförändrade i fem år efter förordningens ikraftträdande. En översyn av den föreslagna förordningen kommer att göras fyra år efter det att den har trätt i kraft. I samband med det kommer man att besluta om bestämmelserna i direktiv 2009/65/EG⁽²⁾, som särskilt handlar om fondföretagens informationskrav, ska förlängas.

3. Allmänna kommentarer

3.1 EESK har sedan januari 2008 i ett yttrande om grönboken om finansiella tjänster på den inre marknaden⁽³⁾ efterlyst åtgärder för att kunna säkra klar, uttömmande, väsentlig och öppen information till icke-professionella investerare, i synnerhet när det gäller paketerade och strukturerade produkter.

3.2 Att anta åtgärder som i väsentlig grad kan minska informationsasymmetrin mellan utvecklare av finansiella produkter och icke-professionella investerare är en av de nödvändiga förutsättningarna för att skapa en inre finansmarknad där det cirkulerar tydlig, precis, enkel och jämförbar information. Kommissionens förslag är ett steg i rätt riktning.

3.3 Det eventuella regleringsarbitraget mellan mindre stränga och kostsamma regler och andra mer föreskrivande utgör en snedvridning av marknaden och skapar hinder för genomförandet av en äkta, öppen och effektiv inre finansmarknad.

3.3.1 Antagandet av en standardiserad informationsmodell i EU är avgörande för att främja utvecklingen av en integrerad gränsöverskridande marknad. De nuvarande lagstiftningsmässiga olikheterna mellan de olika länderna innebär en oberättigad konkurrensfördel för de företag som verkar i länder där man inte ställer några krav och som därför lugnt kan erbjuda produkter som kan medföra stora dolda risker.

3.4 Av dessa allmänna orsaker håller EESK med om såväl hänvisningen till artikel 114 i EUF-fördraget som valet av en förordning. Vid flera tillfällen har EESK uttryckt sitt stöd för detta instrument som det bästa alternativet att strukturera regleringen på det finansiella området i syfte att undvika fenomen som *goldplating* (nationell överreglering) och *cherry picking* ("att plocka russinen ur kakan"), som är typiska för genomförandet av direktiv som rör finansiell verksamhet. Det tycks berättigat och motiverat att tillämpa artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen om subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

3.5 Man bör också tillhandahålla information om möjliga vinster, inklusive eventuella skatter och avgifter förknippade med produkten. Om den finansiella produkten är baserad på olika valutor bör man tänka på växelkursrisken och ta med produktens och den officiella valutans historiska utveckling i

beräkningen. Produktinformationen bör omfatta priser i den ursprungliga valutan och i den nationella valutan i det land där produkten marknadsförs. På så sätt skulle man märkbart förbättra begripligheten och jämförbarheten för icke-professionella investerare.

3.6 EESK anser att det är absolut nödvändigt att stärka de behöriga myndigheternas kontrollverksamhet på både nationell och europeisk nivå. Kommittén är allvarigt bekymrad över kommissionens åsikt att den roll som tilldelats de europeiska myndigheterna i denna förordning inte behöver stärkas. Det stigande ansvar som åläggs dem följs inte av en adekvat bedömning av tillgängliga resurser. Till exempel hade Europeiska bankmyndigheten (EBA) den 9 oktober 2012 sammanlagt 84 anställda för att hantera ett mycket stort ansvarsområde. Om man lägger till ansvarsområden utan att ta hänsyn till den varaktiga krisituation som dessa myndigheter måste arbeta i kan det tolkas som en signal som står i strid med det aktuella lagstiftningsförslagets målsättning.

3.7 EESK betonar den betydelse som regleringen haft på faktabladen för investerare i fondföretag. I Europa har den i hög grad stimulerat marknaden, och insynen i informationsverktygen (basfakta för investerare) har gjort det möjligt att förbättra marknadens funktion. De krav som ställs i faktabladen är mer avancerade och kommittén hoppas på en snabb övergång till en enhetlig modell.

3.8 EESK beklagar att det inte görs någon hänvisning till konsekvenserna vad gäller produkter från tredjeland, och uppmanar kommissionen att överväga behovet av att uttryckligen införa en sådan bestämmelse i förordningen. Intermediärerna för dessa produkter bör anses vara ansvariga hellre än utvecklarna.

3.8.1 Den finansiella krisen 2007–2009 karaktäriserades av skadliga produkter som paketerades av de stora amerikanska finansieringsinstituten. De så kallade subprimelånen visade sig vara värdelösa värdepapper med en ytterst hög risk, och alla de tre stora ratinginstituten hade fel i bedömningen av deras pålitlighet. För att kunna sälja produkter som tillverkats i tredjeländer måste återförsäljaren ta på sig produktutvecklarens ansvar, eftersom denne inte direkt kan förpliktas av den europeiska lagstiftningen att utarbeta faktablad.

3.9 Förordningen bidrar också till att avhjälpa problemet med fragmenteringen av finansmarknaden. De olika reglerna har hittills förhindrat en egentlig integration av de nationella marknaderna, och den gränsöverskridande marknaden återspeglar detta lagstiftningsmässiga "lapptäcke", som ökar kostnaderna och gör det lättare att kringgå striktare regler som i högre grad är inriktade på konsumentskydd.

⁽²⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽³⁾ EUT C 151, 17.6.2008, s. 1.

3.9.1 Det är mycket viktigt att stödja program för finansiell utbildning för konsumenterna. I ett yttrande på eget initiativ⁽⁴⁾ konstaterar EESK att "finansiell utbildning [...] utan tvivel [är] en avgörande faktor för att man ska kunna upprätthålla förtroendet för det finansiella systemet och använda finansiella produkter på ett ansvarsfullt sätt".

3.10 EESK rekommenderar att man i de egna konsekvensbedömningarna ska ta med hela den lagstiftning som är under utarbetande och de därtill hörande utgifterna. En oberättigad överreglering skulle medföra oöverskådliga skador inte bara för den finansiella industrin, utan för hela ekonomin. Om den finansiella drivkraften stoppas kan det resultera i en kris utan motstycke, vilket bevisas av händelserna på senare tid som har kostat flera hundra miljarder euro och lett till en dramatisk ekonomisk kris i vissa länder.

3.11 I kommissionens förslag hänvisar man till försäljarna uteslutande i samband med deras ansvar och sanktionsförfaranden. Ingenting sägs om utbildningskraven för personalen i företag som säljer finansiella produkter eller om behovet av att kraftigt begränsa kopplingen mellan försäljning av särskilda produkter och bonus till de effektivaste medarbetarna. Eftersom denna aspekt behandlas i det nya MiFID-direktivet och det är mycket viktigt, föreslår EESK att man inför en uttrycklig hänvisning till det direktivet i förordningen.

3.11.1 EESK har flera gånger påpekat att en av de viktigaste orsakerna till den godtyckliga försäljningen av skadliga, olämpliga eller ytterst riskabla produkter utan tillhandahållande av korrekt information, som har orsakat enorma förluster för spararna, har varit de finansiella företagens och bankernas sanslösa politik att dela ut kolossala bonusar, knutna till mycket kortsiktiga resultat, till sina chefer.

3.11.2 För att uppnå dessa resultat har man tillämpat felaktiga förfaranden som i dag bestraffas av domstolarna med stora ersättningar, som några banker och finansiella företag tvingas betala till sina kunder. Det rör sig bland annat om företag vars avlöning baserat sig på försäljning till varje pris av produkter med hög vinst för försäljaren, och där det har satts upp mål för varje försäljningsställe. Sådana försäljningsmetoder lämpar sig för korvförsäljare, men inte för banker som hanterar människors livslånga besparingar.

3.11.3 Trots alla initiativ som inletts måste vi tyvärr konstatera att vissa felaktiga förfaranden fortsätter oförändrade, och det går så långt som att man manipulerar referensindikatorerna, såsom skedde i Libor-fallet nyligen, i syfte att skapa exceptionella vinster. Ett sådant beteende, som rör en mycket liten andel av den europeiska finanssektorn, skadar hela systemets rykte och det förtroende som byggs upp genom årtal av arbete. Finansbranschen måste som helhet upprätthålla mycket höga och strikta affärsetiska standarder. Bankföreningarna bör hårt

sanktionera de företag och personer som överträder de allmänna uppförandereglererna, och gå så långt som att utesluta dem från sina möten och förbjuda dem att driva bankverksamhet om de har begått allvarliga överträdelser. Alltför ofta har bankföreningarna tigit om klart otillåtna, och ofta också olagliga, beteenden.

3.12 EESK rekommenderar starkt kommissionen att övervaka effektiviteten i de sanktioner som medlemsstaterna ska fastställa. Det finns många skillnader mellan de nationella lagstiftningarna och deras syn på hur allvarliga överträdelser och brott på det finansiella området är. Detta har att göra med olika ekonomiska och juridiska traditioner i de olika länderna. Trots att det inte är möjligt att anta EU-lagar på det administrativa och straffrättsliga området med motsvarande sanktioner, bör kommissionen förbinda sig att så långt som möjligt förenhetliga inte bara bestämmelserna, utan också sanktionssystemet. Det finns en reell risk för att man annars övergår från dumpning på lagstiftningsområdet till dumpning på sanktionsområdet. Om man tillämpar samma lagar men med mycket olika sanktioner leder det till att verksamheten flyttas dit risken är minst. Det är absolut nödvändigt med samordningsinsatser och gemensamma riktlinjer för att göra regleringen effektiv och ändamålsenlig. Kommittén rekommenderar dessutom att man beaktar de olika typerna av sanktioner, som i en del länder är administrativa och i andra juridiska till sin karaktär.

4. Särskilda kommentarer

4.1 EESK anser att förslaget i sin helhet är balanserat, men att det kan förbättras med tanke på de brister som nämnts i de allmänna kommentarerna.

4.2 EESK understöder beslutet att fokusera på produkter med relativt hög riskprofil för att inte belasta finanssektorn med onödiga krav på att tillhandahålla faktablad som i praktiken inte tjänar något syfte.

4.3 Kommittén är nöjd med att förordningen tydligt lyfter fram ansvarskedjan och visar vem som har ansvaret för att utarbeta faktabladet. Tidigare har osäkerheten kring fastställandet av detta ansvar gjort det svårt att söka ersättning hos dem som har gett felaktig och vilseledande information, vilket har orsakat ansevliga förluster för icke-professionella investerare.

4.4 EESK stöder kommissionens beslut, som kommittén redan länge har efterlyst, i stil med den lösning som man har valt för fondföretag, dvs. en kort handling, kortfattat skriven utan fackspråk och med undvikande av jargong. Formatet ska vara gemensamt och jämförbart med andra produkter. Artikel 8 innehåller en klar och uttömmande förteckning över de uppgifter som ska ingå i faktabladet, inklusive de faktiska kostnaderna för icke-professionella investerare.

⁽⁴⁾ EUT C 318, 29.10.2011, s. 24.

4.5 Denna lösning eliminerar emellertid inte behovet av att fortsätta ansträngningarna med att utveckla en finansiell utbildning (?) i skolor som en del av läroplanen och som informell utbildning bland äldre och hemmafruar. De sparare som är särskilt utsatta har inte alltid den grundläggande kunskap som behövs för att fullt ut förstå till och med förenklade faktablad. EESK rekommenderar kommissionen att, eventuellt i nya skäl i den föreslagna förordningen, understryka att det är nödvändigt att fortsätta ansträngningarna med att sprida en grundläggande finansiell utbildning till alla.

4.6 EESK uppskattar detta första försök att skapa öppenhet i kostnader, riskprofil och uppgifter om den berörda produktens eller motsvarande produkters tidigare resultat.

4.7 Förpliktelsen att tillhandahålla ett faktablad i god tid så att den icke-professionella investeraren är fullt medveten och informerad om riskerna är oundgänglig för att den föreslagna förordningen ska vara effektiv. EESK vill lyfta fram det faktum att man inte har fastställt klara tidsfrister för tillhandahållandet av dokumentet. Den valda formuleringen "i god tid innan en transaktion avseende investeringsprodukten genomförs" verkar inte vara tillräcklig för att säkerställa att investeraren får all relevant information. Kommittén motsätter sig bestämmelsen om undantag för tillhandahållandet av faktablad, i synnerhet vad gäller distansförsäljning.

4.8 EESK anser att man i förordningstexten bör hänvisa till möjligheten att häva distanstransaktioner, på samma sätt som för finansiella transaktioner.

4.9 Kommittén rekommenderar starkt att man fastställer en rimlig tidsfrist som införs direkt i förordningens text, i stället för att lämna frågan till efterföljande delegerade akter, vilket skapar osäkerhet beträffande genomförandet inom finanssektorn. Dokumentet ska dessutom enligt bestämmelserna i artikel 5 utarbetas innan man marknadsför produkten och offentliggörs på internet i förebyggande syfte. Det är inte rimligt att inte redan nu fastställa en slutgiltig tidsfrist. Bristande respekt för denna betyder också bristande efterlevnad av väsentliga mål och skyldigheter i förordningen. En lämplig tidsfrist kan t.ex. vara minst en vecka innan transaktionen slutförs. Då skulle det vara möjligt att få all nödvändig information samt begära råd och förklaringar. Investeraren är tillräckligt skyddad och har tid att jämföra konkurrerande offerter. EESK håller inte med om användningen av delegerade akter på detta område, eftersom de bör begränsas till ett minimum och respektera formen och innehållet i artikel 290 i EUF-fördraget, dvs. att de ska användas på icke väsentliga områden, där man inte kan använda andra instrument.

4.10 EESK ställer sig bakom bestämmelsen i artikel 9 om behovet av att hålla reklammaterial åtskilt från faktabladet och

att reklamen inte får strida mot innehållet i faktabladet. Alltför ofta har skadliga produkter marknadsförts som säkra och understötts av de mycket respektabla kreditvärderingsinstituten, som frikostigt rankat dem i AAA-klassen. Av någon anledning har dessa produkter sedan hamnat i händerna på europeiska sparare.

4.11 Kommissionen har placerat bestämmelser om klagomål, rättslig prövning och samarbete mellan myndigheter i kapitel III och om administrativa sanktioner och åtgärder i kapitel IV. Med förbehåll för de ovanstående allmänna kommentarerna välkomnar EESK beslutet att detaljerat definiera förfaranden, metoder och villkor för användning av andra än lagstiftningsbaserade tvistlösningar rörande icke-professionella investeringar i finansiella produkter.

4.11.1 Samarbetet mellan behöriga myndigheter är absolut nödvändigt enligt EESK, som redan i flera tidigare yttranden har efterlyst inte bara rekommendationer utan bindande regler som förpliktar de nationella myndigheterna till så omfattande samarbete som den nationella lagstiftningen och de nationella förfarandena tillåter. I fall av uppenbara konflikter mellan lagstiftningar bör de nationella motstridiga bestämmelserna förklaras ogiltiga i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

4.12 Enligt EESK innehåller också artikel 22 en mening som kan orsaka konflikter i framtiden. Den kompletterande sanktionen, som kommittén helt understöder, att offentliggöra typen av överträdelse och de ansvariga personernas identitet, åtföljs av formuleringen "såvida inte ett sådant offentliggörande allvarligt skulle hota finansmarknaderna". Det framgår inte tydligt vem som ska bedöma det allvarliga hotet. Är det kommissionen, de nationella myndigheterna eller den europeiska tillsynsmyndigheten? Det sägs heller ingenting om fall där de skyldigheter som fastställs i förordningen överträds samtidigt i flera medlemsstater. Vem är det då som beslutar? Och om en myndighet inte anser att offentliggörandet hotar finansmarknaderna, men en annan inte håller med? Vilket förfarande ska tillämpas? Alla dessa frågor bör besvaras innan man antar förordningen, som på grund av sin natur bör vara enkel, tydlig, omedelbart genomförbar och vara formulerad så att man undviker risken för onödiga konflikter som kan vara skadliga för europeiska intressen.

4.13 Kommissionen fortsätter att lägga fram förslag som innehåller talrika delegerade akter. EESK har upprepade gånger ifrågasatt legitimiteten av denna praxis, det faktiska behovet av den och överensstämmelsen med bestämmelserna i EUF-fördragets artikel 290 om delegerade rättsakter och artikel 291 om genomförandeakter. Även i detta fall anser EESK att kommissionen föreslår lösningar som rör väsentliga regleringsfrågor. Artikel 8.2 innehåller t.ex. närmare bestämmelser om utformningen och innehållet av alla delar av den huvudsakliga information som ska ingå i handlingarna, eventuellt kompletterande innehåll och en gemensam modell – i praktiken 90 % av

(?) EUT C 318, 29.10.2011, s. 24.

förordningen. Den delegering som nämns under artikel 10.2 rör innehållet i och anordnandet av översynen av informationen och eventuella revideringar. Delegeringen enligt artikel 12.4 rör villkoren för att uppfylla kravet att tillhandahålla faktabladet samt metoden och tidsfristen för tillhandahållandet av faktabladet, som redan kritiserats i detta yttrande.

4.14 EESK ifrågasätter om dessa delegerade akter verkligen är nödvändiga och överensstämmer med tanken bakom den berörda förordningen. Delegerade akter är mycket enklare att förvalta, men de bör strikt överensstämma med fördragets bestämmelser. I kommissionens meddelande ⁽⁶⁾ om frågan står det: "Artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i dess lydelse enligt Lissabonfördraget av den 13 december 2007 (nedan kallat det nya fördraget), ger lagstiftaren möjlighet att till kommissionen delegera befogenhet att anta sådana akter

med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter, och **som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av en lagstiftningsakt**".

4.15 Enligt EESK:s åsikt rör kommissionens förslag om delegerade akter däremot väsentliga och utmärkande delar av lagstiftningsakten.

4.16 EESK ställer sig slutligen inte bakom beslutet att bevara bestämmelserna om fondföretagens informationskrav oförändrade i fem år och föreslår att kommissionen genomför en översyn två år efter antagandet av förordningen för att så snabbt som möjligt harmonisera alla viktiga dokument för investerare vad gäller alla typer av finansiella produkter.

Brüssel den 14 november 2012

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Staffan NILSSON

⁽⁶⁾ COM(2009) 673 final, 9.12.2009.